Dosarul nr.5r-253/2025
4-25071437-15-5r-21052025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

26 august 2025
mun.Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Alexei Rusacov
Grefier Daniela Brînză
Cu participarea:
Contestatarului Dinu Todos
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul INSP al IGP Alexandru Olteanu

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională intentată în baza contestației lui Todos Dinu împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr:MAI06 771342 din 26.03.2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.231 alin.(4) Cod contravențional, -

a c o n s t a t a t:

La 26 martie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Olteanu Alexandru, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 771342, în temeiul art. 231 alin. (4) din Codul contravențional, în privința lui Todos Dinu, pentru faptul că, acesta, la 26 martie 2025, ora 21:17 min., în s.Andrușul de Sus, r-nul Cahul, ”*a încredințat tractorul unei persoane care nu deține permis de conducere lui cet. Rotaru Ion, a.n.1981*”.

Prin decizia de sancționare din aceeași dată, față de Todos Dinu a fost aplicată sancțiunea contravențională prevăzută de art. 231 alin. (4) din Codul contravențional, constând în amendă în cuantum de 90 de unități convenționale, echivalentul sumei de 4500 lei, precum și aplicarea a 4 puncte de penalitate.

În motivarea contestației, Todos Dinu invocă faptul că nu este de acord cu fapta menționată în procesul-verbal de constatare a contravenției, considerând că acesta a fost întocmit cu grave abateri procesuale. Astfel, susține că nu i s-a respectat dreptul la apărare, neavând un avocat la momentul întocmirii procesului-verbal și nici posibilitatea de a se consulta cu unul. Deoarece era o oră târzie, i-a fost imposibil să apeleze personal la serviciile de asistență juridică.

În al doilea rând, contestatarul afirmă că i s-a încălcat dreptul la informare cu privire la fapta imputată. La momentul întocmirii procesului-verbal, i-a comunicat agentului constatator că are obiecții, însă acesta nu i-a permis să le consemneze. Deși nu a refuzat semnarea procesului-verbal, agentul nu i-a înmânat un exemplar, ci l-a trimis prin poștă, ajungând la oficiul poștal la data de 09.04.2025, iar el a luat cunoștință de conținutul acestuia abia la data de 10.04.2025.

Autorul contestației mai arată că a avut obiecții întrucât nu a săvârșit fapta imputată și consideră că i s-a încălcat dreptul la apărare, inclusiv dreptul de a formula obiecții. Mai concret, afirmă că a fost sunat de Rotaru Ion pentru a aduce actele tractorului și a se deplasa la locul unde acesta fusese oprit. În ziua respectivă, 26 martie 2025, susține că nu i s-a permis să conducă tractorul. Rotaru Ion a luat tractorul fără să-l întrebe, iar, din cele relatate, acesta ar fi fost oprit la intrarea în sat. Todos Dinu declară că s-a prezentat la fața locului cu actele, însă până în acel moment nu fusese informat că Rotaru Ion intenționa să conducă tractorul.

De asemenea, Todos Dinu invocă faptul că procesul-verbal nu este întemeiat pe probe concludente.

În ședința de judecată, *contestatarul* Todos Dinu a susținut contestația, solicitând admiterea acesteia și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare. Susține că agentul constatator i-a întocmit procesul-verbal cu premeditare. Consideră că agentul constatator astfel a vrut să-l pedepsească pentru cauzele contestate și câștigate de el anterior.

Agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Olteanu Alexandru, deși a fost înștiințat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat motivul neprezentării. Astfel, în conformitate cu prevederile art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată apreciază contestația ca fiind întemeiată şi pasibilă de a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

Instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată va verifica *legalitatea* și *temeinicia* procesului-verbal cu privire la contravenție.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația este depusă în termen de 15 zile de la data recepționării procesului – verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cauzei contravenționale, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, au fost respectate pe deplin.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța

constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale făptuitorului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Deși, potrivit declarațiilor contestatarului și înregistrării video, procesul-verbal a fost întocmit în prezența lui Todos Dinu, agentul constatator a menționat că acesta a refuzat să semneze și a aplicat propria semnătură, ceea ce nu corespunde cerințelor art. 443 alin. (6) din Codul contravențional. Totuși, această neconcordanță nu atrage nulitatea absolută a procesului-verbal, întrucât Todos Dinu a explicat, atât în cadrul ședinței de judecată, cât și în conținutul contestației, motivul pentru care nu a semnat procesul-verbal.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și 445 din Codul contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța relevă următoarele.

În conformitate cu art. 231 alin.(4) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancţionează cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale - predarea conducerii vehiculului către o persoană care nu deține dreptul de a conduce vehicule (cu excepţia instruirii, în prezenţa instructorului), care este privată de dreptul de a conduce vehicule, căreia îi este suspendată exercitarea dreptului special de a conduce vehicule sau care deține dreptul de a conduce vehicule pentru o categorie necorespunzătoare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.

La caz, se constată că întru susținerea învinuirii înaintate, agentul constatator nu a anexat la materialul contravențional **nici o probă**, care ar demonstra săvârșirea faptei contravenționale de către Dinu Todos, și anume că, *ar fi încredințat tractorul unei persoane care nu deține permis de conducere lui cet. Rotaru Ion, a.n.1981*.

Astfel, de către agentul constatator nu au fost prezentate careva probe, care ar demonstra faptul că Rotaru Ion nu deține permis de conducere (*fie extras din sistemul informațional, fie procesul-verbal de constatare și sancționare a faptului conducerii mijlocului de transport în lipsa permisului de conducere*).

Sub aspectul dat, instanța relevă că mențiunile indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, și anume la rubrica „Fapta contravențională", poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 Cod contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de constatare și sancționare a contravenției.

În contextul expus, instanța reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Așadar, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta de care este învinuit Botezatu Ion reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Așadar, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și

prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franța* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. România*, 15 februarie 2007, § 30).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanța reține că, la întocmirea procesului-verbal privind contravenția, nu au fost administrate probe concludente și pertinente care să demonstreze săvârșirea faptei contravenționale. Mai exact, nu s-a stabilit că Todos Dinu ar fi predat conducerea mijlocului de transport lui Rotaru Ion, care nu deține permis de conducere, și, prin urmare, că ar fi săvârșit contravenția prevăzută de art. 231 alin. (4) din Codul contravențional. În aceste condiții, acuzația formulată de agentul constatator are un caracter pur declarativ și formal, nefiind susținută de probe obiective.

Potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) Cod contravenţional, *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional.*

Astfel, în momentul încheierii procesului verbal cu privire la contravenție este important și de principiu individualizarea faptei contravenționale și evidențierea circumstanțelor importante ce influențează încadrarea juridică a faptelor ilegale, precum și indicarea probelor pe care se bazează învinuirea.

În final, examinând argumentele invocate în susținerea contestației, în coroborare cu materialele procedurii contravenționale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanța concluzionează că, contestația înaintată urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI06 771342 din 26.03.2025, și a deciziei emise în baza lui şi încetării procesului contravenţional pornit în privința lui Todos Dinu în baza art. 231 alin. (4) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

În temeiul celor expuse mai sus și în conformitate cu prevederile art. art. 395, 441, 448, 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanța de judecată -

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația formulată de Todos Dinu împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr: MAI06 771342 din 26.03.2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.231 alin.(4) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 771342 din 26.03.2025 și decizia agentului constatator al INSP al IGP, Olteanu Alexandru, emisă în privința lui Todos Dinu pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.231 alin.(4) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențională dată fiind inexistența faptei contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Alexei Rusacov**